

[**Holger Eriksen.**]

kun minimal Interesse i Fagbladenes Forhold.

Udvalget har, som det fremgaar af Indstillingen, beskæftiget sig med Problemet vedrørende Berigtigelsesnævnets Arbejdsform, derunder om det skal kunne foranstalte dybtgaaende Undersøgelser. Man har været enig om, at det maa være en Fordel baade for Publikum og for Pressen, at Sagerne fremmes med den størst mulige Hurtighed, og at Afgørelsen træffes paa det foreliggende Grundlag. Ændringsforslaget under Nr. 4 er Udtryk for dette Synspunkt. Men man har ikke helt turdet afskære Muligheden for en mere vidtgaende Undersøgelse. Ved Anvendelsen af Ordene „skal tilstræbe“ og „saa vidt muligt“ har man holdt en Bagdør aaben for, at dette kan ske. Men det maa under alle Omstændigheder være Undtagelsen, fremkaldt af ekstraordinære Forhold.

Endelig giver Ændringsforslaget under Nr. 5 Regler for Sagers Behandling ved Landsretten, idet Sager, hvis der idømmes en Bøde, der er mere end 100 Kr., kan appelleres til Landsretten.

Jeg skal slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag og de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Elgaard: Som allerede bemærket af den ærede Ordfører, har Venstres Medlemmer i Udvalget tiltraadt Ændringsforslagene, og mit Parti kan tiltræde Lovforslaget med disse Ændringer. Jeg har blot et Par Bemærkninger, jeg gerne vil gøre.

Siden Tinget havde Lovforslaget til første Behandling, har der enkelte Steder været Udtalelser fremme om denne nye Presselov, og en af de Udtalelser, jeg særlig lagde Mærke til, blev fremsat i en Artikel af den danske Presses nuværende Nestor, Redaktør Hans Jensen, „Sorø Amtstidende“. Han skrev i denne Artikel, at det var selvfølgelig let og billigt paa det nuværende Tidspunkt i Lovgivningen om Pressen at likvidere Straamandsystemet, og at dette var alle enige om, men at det ikke var af Vejen, at Nutidens Lovgivere erindre sig, under hvilke Forhold, ogsaa pressemæssigt set og i Henseende til Pressefrihed i det hele taget, dette System var opstaaet, nemlig for at have Mulighed for at skrive saaledes, som de betydende Penne helst skulde skrive.

Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre, gælder Lovforslagets juridiske Side, hvorom der ogsaa er fremkommet en enkelt Røst. Jeg skal herom kun bemærke, at jeg gaar ud fra, at Lovforslaget, for saa

vidt angaar den juridiske Side og Praktiseringen af de forskellige Bestemmelser i Paragrafferne, er saaledes bygget, at Loven kan administreres.

Hermed anbefaler jeg Ændringsforslagene og Lovforslaget.

Hasle: Da jeg paa mit Partis Vegne talte ved Lovforslagets første Behandling, sagde jeg, at jeg ønskede, man skulde have god Tid til at overveje et saa vigtigt Lovforslag som dette. Dette afviste den højtærede Justitsminister, og jeg har bøjet mig for denne Afvisning i den Forstand, at mit Parti er gaaet med til at gennemføre Lovforslaget. Jeg kan dog ikke se andet, end at det maaske er gaaet lige lovlig hurtigt. Fra særdeles sagkyndig Side er der nemlig i Gaar i en Avisartikel rejst visse Spørgsmaal, som jeg er enig i kræver en Besvarelse. Flere af disse Spørgsmaal er i øvrigt løst under Udvalgsbehandlingen, saaledes at Bemærkningerne for saa vidt paa Forhaand er imødekommet. Men der staar dog et vigtigt Spørgsmaal tilbage, nemlig dette, at der, saaledes som der peges paa i den paagældende Artikel i „Berlingske Aftenavis“, kan komme en uheldig Strid frem angaaende den Afgørelse, som Berigtigelsesnævnet træffer, og som jo skal træffes paa et overfladisk Grundlag, idet der kræves en hurtig Afgørelse, saaledes som det ogsaa er udtrykt i et af Ændringsforslagene og nævnt i Betænkningen. En saadan formel Afgørelse kan nemlig blive underkendt under en Retssag om det samme Spørgsmaal, samtidig med at den administrative Afgørelse, der er truffet af Berigtigelsesnævnet, ikke kan ændres. Der vil derefter komme til at staa en gyldig Forvaltningsakt og en gyldig og retskraftig Dom over for hinanden, og jeg maa give Artiklens Forfatter Medhold i, at dette er uheldigt. Jeg mener naturligvis ikke, at dette kan ændres paa en Studs, men jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at overveje dette Spørgsmaal nærmere, saaledes at der eventuelt, hvis man maatte finde det rigtigt, stilles Ændringsforslag til tredje Behandling eller Fejlen rettes i det andet høje Ting.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets hurtige Behandling af Sagen og kan med Hensyn til Begrundelsen af Ændringsforslagene ganske henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg sige, at jeg har taget hans Beretning om Pressens Nestors historiske Redegørelse til Efterretning.